

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 346 af 20. Juni 1921 om anerkendte Sygekasser, jfr. Lov Nr. 474 af 14. December 1923.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4419).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 99 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Priskontrol.

Forhandlingen genoptoges.

Erhvervsministeren (Stauning): Under den Forhandling, der begyndte i Forgaars, fremsattes der nogle Udtalelser, som i høj Grad var en Hyldest til den frie Konkurrence, som man kaldte det, og der var maaske ogsaa mellem de Ord, der lød, nogle, som var paaavirket af den nær forestaaende Begivenhed: de kommunale Valg. Hvis ikke disse Valg havde været saa nær forestaaende, er det muligt, at der havde været noget større Velvillie overfor det foreliggende Forslag, end der nu syntes at være, og jeg har derfor ikke opgivet Haabet om, at naar de kommunale Valg er overstaaet, vil det alligevel kunne lykkes at naa til et Resultat i Sagen.

De, der talte om Frikonkurrence, maa imidlertid vide, at dette Begreb egentlig ikke eksisterer mere under den udviklede Form for Privatkapitalisme, vi nu kender, under den Samfundshusholdning, der er den herskende, og under den Udvikling, der er foregaaet indenfor Erhvervslivet, hvor man fra alle Sider søger, uden Hensyn til Frikonkurrenceideen, at udnytte de Muligheder, som Aftaler og Sammenslutninger byder. De, som taler om Frikonkurrencen, maa vide, at i Virkeligheden er den et forlængst overstaaet Stadium. Og man faar aldeles ikke Frikonkurrence igen ved at

give Afkald paa at kontrolere Priser, thi vi har ikke Frikonkurrence nu, hvor der ingen Priskontrol eksisterer. Der vil fremdeles være kapitalistiske Interesser, der vil modsætte sig Frikonkurrencens Genindførelse, og det, man kan gøre overfor det bestaaende System paa dette Omraade, er efter min Mening at give et temmelig nødvendigt Supplement til den kapitalistiske Ordning og Adgang til at kontrolere og øve et moralsk Tryk paa dem, der uden dette Tryk paa en for Forbrugerne skadelig Maade søger at udnytte det Overherredømme, som Kapitalismen ellers er i Stand til at udøve.

Det ærede Medlem Hr. Rode sagde i sine Bemærkninger, at Lovens Gennemførelse vilde være en uvenlig Handling overfor Ministeriet. Jeg takker for den Elskværdighed, der aabenbart laa bag denne Bemærkning, og forstaar, at det ærede Medlem nødig vil øve nogen uvenlig Handling overfor Ministeriet; jeg er nu gennem 9 Maaneder blevet overbevist om, at noget saadant ligger det radikale Venstre fuldkommen fjern. Men da nu Ministeriet ikke selv frygter denne uvenlige Handling, synes jeg ikke, andre behøver at være mere ministerielle end Ministeriet selv, og jeg henstiller til det høje Ting at foretage denne Handling. Selv om nogle maatte mene, at den er uvenlig, saa udfør den endelig, gennemfør det foreliggende Forslag, eller hvad man kan enes om paa dette Grundlag. Vi skal tage det med Sindsro som al den Venlighed, vi i øvrigt har været Genstand for.

Naar der er sagt, at Tidspunktet for Lovforslagets Fremsættelse ikke er heldigt, erkender jeg, at under det Synspunkt, jeg før fremhævede: de nær forestaaende kommunale Valg, er det maaske ikke saa heldigt for den, der frygter at gaa imod Detailhandlerne og lignende Medborgere ved Gennemførelsen af en saadan Foranstaltning, men samfundsmæssig kan jeg ikke se, at der er noget galt i Tidspunktet. Tværtimod, den Prisopskrining, vi har set paa alle Omraader i den senere Tid, skulde netop gøre Tidspunktet vel egnet til at beskæftige sig med, hvad der muligvis kunde føre til en for Forbrugerne noget bedre Situation.

Det ærede Medlem Hr. Kragh indledede sine Bemærkninger med at citere Ordspøget: Af Skade bliver man klog og gik derfra over til at præcisere den Opfattelse, at den Minister, der havde fremsat Forslaget, var i alt Fald ikke blevet klogere. Da jeg jo ved, hvilke Følelser det ærede Medlem nærer overfor os, er det mig naturligvis ikke overraskende endnu en Gang at faa at vide,